

Hi ha una errada tipogràfica en vi, 786b54 on donem com a testimoni de *prémer* un de *premsar*, que havia d'anar a vi, 787b52 com a primer testimoni d'aquest verb (anterior al que donem de StVicentF).

PRIM. *De prim compte* loc. adv. mallorquina que immerescudament ha passat per alt, per 'molt curosament, amb subtilíssima atenció' (de *prim* 'excel·lent, finíssim'): «Mn. Cinto --- compara el prelude la Renai-xença amb el concert matinal de l'aucellada --- el poeta, que té anotada la simfonia, *de prim conte*, i sap quan i com entra cada música, s'explica així: --- l'endolada merla ---» Alcover (*Verdaguer*, en *O.C.* 328a7f.). D'útil adopció en la llengua literària comu-

na com a emfàtic i expressiu recurs i més per als qui obsedits pel lleig cast. *cuidados*, tinguin escrúpols pel to un poc didàctic i rebuscat dels sinònims catalans *curós*, *acurat*.

5

PUTA. (vi, 884a42) Que els venecians de la bona societat diuen *putta* amb el sentit de 'noia' cap millor testimoni que les comèdies de Goldoni: el vellet que pretenia casar-se amb una distingida cunyada de la soltera, hi renuncia en veure-la decidida a casar-se amb un jove, consolant-se amb la reflexió «co no la aveva per me inclinazion, no gh'ho perso gnente a lassar na *putta* che mi podeva far morir desperà» (*La Vedova Scaltra* III, esc. 26).